

Budúcnosť pre Ameriku a 18. júl 2020 – číslo jeden

Jaskynní muži zmluvy: Mojžiš a Eliáš na konci sveta

Jeff Pippenger

2023-08-23

Mojžiš a Eliáš sú prorocké symboly, z ktorých každý možno podľa kontextu chápať ako samostatný symbol, alebo ich možno tiež chápať ako symbol zahŕňajúci oboch prorokov. Na základe svedectva dvoch sa vec ustanovuje a v Zjavení jedenásť Mojžiš a Eliáš predstavujú dvoch svedkov Starého a Nového zákona. Na vrchu premenenia, predstavujúcom druhý príchod Krista, dvojité symbol predstavuje tak stoštyridsaťštyritisíc (Eliáš), ako aj mučeníkov (Mojžiš) krízy nedeľného zákona. Spolu ako symbol v jaskyni na Horebe predstavujú Boží ľud na konci sveta, ktorý „počuje“, „číta“ a „zachováva“ posolstvo, ktoré je zjavením Božieho charakteru a obsahuje moc premeniť Laodicejského na Filadelfského. Čoskoro, (veľmi čoskoro) príde bod, keď už nebude možné, aby sa blázniví laodicejskí adventisti zmocnili „oleja“ potrebného na to, aby správne odpovedali na volanie: „Hľa, Ženích prichádza.“

A Mojžiš povedal Hospodinovi: Pozri, ty mi hovoríš: Vyveď tento ľud; ale nedal si mi vedieť, koho pošleš so mnou. A predsa si povedal: Poznám ťa po mene, a aj si našiel milosť v mojich očiach. Teraz teda, prosím, ak som našiel milosť v твоjich očiach, daj mi teraz poznať svoju cestu, aby som ťa poznal a aby som našiel milosť v твоjich očiach; a uvaž, že tento národ je tvoj ľud. A on povedal: Moja prítomnosť pôjde s tebou a dám ti odpočinutie. A povedal mu: Ak tvoja prítomnosť nepôjde so mnou, nevyvádzaj nás odtiaľto. Lebo podľa čoho sa tu pozná, že ja a tvoj ľud sme našli milosť v твоjich očiach? Či nie podľa toho, že ideš s nami? Tak budeme oddelení, ja i tvoj ľud, od všetkých ľudí, ktorí sú na povrchu zeme. A Hospodin povedal Mojžišovi: Urobím aj túto vec, o ktorej si hovoril, lebo si našiel milosť v mojich očiach a poznám ťa po mene. A on povedal: Prosím, ukáž mi svoju slávu. A povedal: Dám prejsť pred tebou všetkej svojej dobroty a vyhlásim pred tebou meno Hospodina; a budem milostivý, komu budem milostivý, a zľutujem sa nad tým, nad kým sa zľutujem. A povedal: Nemôžeš vidieť moju tvár, lebo človek ma nemôže vidieť a ostať nažive. A Hospodin povedal: Hľa, je miesto pri mne, a postavíš sa na skalú. A stane sa, keď bude prechádzať moja sláva, že ťa postavím do skalnej rozsadliny a zakryjem ťa svojou rukou, dokiaľ neprejdem. Potom odtiahnem svoju ruku a uvidíš môj chrbát, ale moja tvár nebude videná. A Hospodin povedal Mojžišovi: Vytesaj si dve kamenné dosky ako prvé, a napíšem na tieto dosky slová, ktoré boli na prvých doskách, ktoré si rozbil. A buď pripravený na ráno; ráno vystúp na vrch Sinai a predstav sa mi tam na vrchole vrchu. A nech s tebou nevystúpi nijaký človek, ani nech nikoho nevidno na celom vrchu; ani stáda drobného dobytky ani rožného dobytky sa nesmú pásť pred tým vrchom. A vytesal dve kamenné dosky ako prvé; a Mojžiš včasráno vstal a vystúpil na vrch Sinai, ako mu prikázal Hospodin, a vzal do svojej ruky dve kamenné dosky. A Hospodin zostúpil v oblaku a stál tam s ním a vyhlásil meno Hospodina. A Hospodin prešiel popri ňom a vyhlásil: Hospodin, Hospodin Boh, milosrdný a milostivý, zhovievavý a hojný v dobroty a

pravde, zachovávajúci milosrdenstvo tisícom, odpúšťajúci nepravosť, priestupok a hriech, ale vinníka nijakým činom nenechá bez trestu; navštevujúci nepravosť otcov na synoch a na synoch synov do tretieho a do štvrtého pokolenia. A Mojžiš sa rýchlo sklonil tvárou k zemi a klaňal sa. A povedal: Ak som teraz našiel milosť v твоjich očiach, Pane, prosím, nech ide môj Pán uprostred nás; lebo je to ľud tvrdej šije; a odpusť našu nepravosť a náš hriech a prijmi nás za svoje dedičstvo. A povedal: Hľa, uzavieram zmluvu: pred všetkým твоjím ľudom urobím divy, aké neboli vykonané na celej zemi ani v nijakom národe; a všetok ľud, uprostred ktorého si, uvidí dielo Hospodinovo; lebo hrozná vec bude to, čo vykonám s tebou. Exodus 33:12–34:10.

Mojžiš predstavuje Boží ľud na konci sveta. Sú to tí, ktorí v „posledných dňoch“ vyšetrujúceho súdu prosia Boha, aby im ukázal svoju „cestu, aby“ mohli Boha „poznať“, a ako odpoveď dostávajú od Boha odpoveď, ktorá zahŕňa zaslúbenie, že jeho „prítomnosť pôjde s“ nimi a že Boh dá tomuto ľudu „odpočinok“.

Takto hovorí Hospodin: Postavte sa na cesty a hľadajte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a chodte po nej; a nájdete odpočinutie svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som nad vami aj strážcov, ktorí hovorili: Počúvajte zvuk trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Jeremiáš 6:16, 17.

Jeremiáš označuje skupinu, ktorá odmieta „vidieť“ a „počúvať“, a preto neprijíma „odpočinutie“ zaslúbené tým, ktorí hľadajú „dobrú cestu“ a „chodia po nej“. Toto odpočinutie Izaiáš označuje ako „občerstvenie“.

Koho bude učiť poznaniu? A koho uvedie do porozumenia náuky? Tých, ktorí sú odstavení od mlieka a odtrhnutí od prs. Lebo príkaz musí byť na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu. Lebo bude hovoriť tomuto ľudu koktavými perami a cudzím jazykom. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, v ktorom môžete dať ustátemu odpočinúť; a toto je občerstvenie. Ale nechceli počuť. A slovo Hospodinovo im bolo: príkaz na príkaz, príkaz na príkaz; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, boli rozbití, chytení do osídla a zajatí. Izaiáš 28:9–13.

„Odpočinutie“ a „občerstvenie“ predstavujú neskorý dážď, ktorý je vyliaty počas zvestovania posledného varovného posolstva.

„Bolo mi ukázané obdobie, keď sa posolstvo tretieho anjela chýlilo ku koncu. Moc Božia spočívala na Jeho ľude; vykonali svoje dielo a boli pripravení na hodinu skúšky, ktorá bola pred nimi. Prijali neskorý dážď, čiže občerstvenie od prítomnosti Pána, a živé svedectvo bolo oživené. Posledné veľké varovanie zaznelo všade a podnietilo a rozhorčilo obyvateľov zeme, ktorí nechceli prijať toto posolstvo.“ Early Writings, 279.

Zaslúbenie „odpočinku“ alebo „občerstvenia“, ktoré je „pozdným dažďom“, zahŕňa zaslúbenie dané Mojžišovi v jaskyni, že Božia „prítomnosť“ pôjde s Jeho ľudom.

„Dielo bude podobné dielu letníc. Ako bol pri vliatí Ducha Svätého na počiatku evanjelia daný „včasný dážď“, aby spôsobil vzchádzanie vzácneho semena, tak bude pri jeho závere daný „pozdný dážď“, aby dozrela žatva. „A tak poznajme, snažme sa poznať Hospodina; jeho

vychádzanie je isté ako ranná zora, a príde k nám ako dážď, ako neskorý i skorý dážď na zem.‘ (Hosea 6:3.) ,Plesajte teda, synovia Siona, a radujte sa v Hospodinovi, svojom Bohu; lebo vám dal včasný dážď v primeranej miere a zošle vám dážď, včasný i pozdný dážď.‘ (Joel 2:23.) ,A v posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo.‘ ,A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.‘ (Acts 2:17, 21.) Veľké dielo evanjelia sa nemá uzavrieť s menším prejavom Božej moci, než aký označil jeho počiatok. Prorocktva, ktoré sa naplnili pri vliatí včasného dažďa na počiatku evanjelia, sa majú znovu naplniť v pozdnom daždi pri jeho závere. Tu sú ,časy občerstvenia‘, na ktoré hľadel apoštol Peter, keď povedal: ,Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vaše hriechy zotreté [pri vyšetrojúcom súde], keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a pošle Ježiša.‘ (Acts 3:19–20.)“

„Boží služobníci, s tvármi rozjasnenými a žiariacimi svätým zasvätením, sa budú ponáhľať z miesta na miesto, aby hlásali posolstvo z neba. Tisícami hlasov po celej zemi bude dané varovanie. Budú sa diať zázraky, chorí budú uzdravení a znamenia a divy budú sprevádzať veriacich. Aj satan pôsobí klamnými divmi, ba dokonca zosiela oheň z neba pred zrakom ľudí. (Zjavenie 13,13.) Tak budú obyvatelia zeme privedení k tomu, aby zaujali svoje stanovisko.“ Veľký spor, 611, 612.

Vyliatie Ducha Svätého v posledných dňoch bolo predobrazené vyliatím Ducha Svätého na začiatku ohlasovania evanjelia. „Slovo Hospodinovo pre nich“, ktorí nechcú počuť, čo Duch hovorí cirkvám, bolo prorockým princípom pridania jednej prorockej dejinnej línie k druhej prorockej dejinnej línii, aby sa tak znázornil koniec sveta. Nie je to nič menšie než princíp, že koniec veci je znázornený jej začiatkom. Toto prorocké pravidlo odmieta bláznivý laodicejský ľud adventistov siedmeho dňa. Keď je prijaté, Boh môže „učiť známosti“, o ktorej Daniel hovorí, že sa rozmnoží v čase konca, a o tej istej známosti Ozeáš hovorí, že pre jej odmietnutie je Boží ľud zahubený. Skupina v Izaiášovi a Jeremiášovi, ktorá odmieta počuť alebo vidieť, zavrhuje „občerstvenie“, ktoré je „odpočinutím“, čo Boh zasľubuje dať svojmu ľudu „posledného dňa“, aby mohli bezpečne prejsť krízou na konci dní.

„Meno Pánovo“ (charakter), ktoré Boh vyhlásil Mojžišovi, bolo, že „Hospodin, Hospodin Boh“ je „milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v добрote a pravde“. Jeho charakterom je milosrdenstvo a pravda. Pravda, ktorá predstavuje Jeho charakter, je vždy spojená s Jeho milosrdenstvom, lebo nikto neporozumie Jeho pravde, ak Boh voči nemu najprv neuplatní svoje milosrdenstvo, pretože všetci zhrešili a nedosahujú slávu (charakter) Božiu. Pravdu, že Ježiš Kristus je Alfa a Omega, rozpoznávajú a zachovávajú tí, ktorým Boh odpustil neprávosti a hriech. Toto odpustenie sa uskutočňuje v záverečných výjavoch vyšetrojúceho súdu. Tých, voči ktorým uplatňuje svoje milosrdenstvo, a tak im odpúšťa hriechy, si berie za svoje dedičstvo a vstupuje s nimi do zmluvy.

„V posledných dňoch dejín tejto zeme má byť Božia zmluva s jeho ľuďom, ktorý zachováva jeho prikázania, obnovená.“ Review and Herald, 26. februára 1914.

Všetci proroci vrátane Mojžiša označujú posledné dni vyšetrojúceho súdu, keď Boh obnovuje svoju zmluvu s tými, ktorí sú označení ako sto štyridsaťštyritisíc. A keď bude táto zmluva ustanovená, Boh „učiní divy, aké neboli vykonané na celej zemi ani v nijakom národe; a všetok

ľud, medzi ktorým si, uvidí dielo Hospodinovo, lebo je to strašná vec, ktorú učiním s tebou.“

Mojžišova skúsenosť v jaskyni na vrchu Horeb, známom aj ako vrch Sinaj, bola zasadená do kontextu Mojžišovho zápasu s Božím ľudom. Jeho zápasom bolo splniť úlohu, ktorú mu Boh zveril. Mojžiš zápasil v súvislosti s Božím poslanstvom svetu. Tesne predtým, ako Pán ukázal Mojžišovi svoju slávu, nachádzame Mojžiša, ako používa logiku proti Pánovi a naznačuje, že ak by Pán zničil vzbúrencov, ktorí práve tancovali okolo Áronovho zlatého teľaťa, zničenie vzbúrencov by zničilo poslanstvo, ktoré dosvedčovalo Božiu moc.

A Hospodin riekol Mojžišovi: Videl som tento ľud, a hľa, je to ľud tvrdej šije. Preto ma teraz nechaj, aby sa môj hnev rozpálil proti nim a aby som ich strávil; a z teba urobím veľký národ. Ale Mojžiš prosil Hospodina, svojho Boha, a povedal: Hospodine, prečo sa tvoj hnev rozpaľuje proti tvojmu ľudu, ktorý si vyviedol z egyptskej krajiny veľkou mocou a silnou rukou? Prečo by mali Egypťania hovoriť a vraviť: Na ich záhubu ich vyviedol, aby ich pobil na vrchoch a vyhladil ich z povrchu zeme? Odvráť sa od svojho prudkého hnevu a zľutuj sa nad týmto zlom proti svojmu ľudu. Rozpomeň sa na Abraháma, Izáka a Izraela, svojich služobníkov, ktorým si prisahal na seba samého a povedal si im: Rozmnožím vaše semeno ako hviezdy na nebi a celú túto zem, o ktorej som hovoril, dám vášmu semenu, a budú ju dediť naveky. A Hospodin oľutoval zlo, ktoré povedal, že učiní svojmu ľudu. Exodus 32:9–14.

Mojžišova skúsenosť v jaskyni zahŕňa poslanstvo, ktoré bol Mojžiš ustanovený predložiť svetu. Svedectvo o tom, že Hospodin prechádzal popri Mojžišovi a vyhlasoval svoj charakter, je zasadené do kontextu vnútorného poslania o Božom spurnom (laodicejskom) ľude a kontext Eliášovej skúsenosti v jaskyni bol zasadený do jeho zápasu s Jezábelou, čiže s trojitým zväzkom Spojených štátov, pápežstva a Organizácie Spojených národov. Jedno predstavuje vnútorné poslanstvo pre cirkev, druhé vonkajšie poslanstvo pre svet, avšak dvaja svedkovia, Mojžiš a Eliáš, sa nachádzajú v tej istej jaskyni na Horebe a obaja sú predstavení v jaskyni na konci sveta.

A Achab oznámil Jezábel všetko, čo Eliáš vykonal, a aj to, ako všetkých prorokov pobil mečom. Vtedy Jezábel poslala k Eliášovi posla s odkazom: Nech mi bohovia urobia toto i tamto, ba ešte viac, ak zajtra o tomto čase neurobím s tvojím životom to, čo sa stalo so životom každého jedného z nich. Keď to uvidel, vstal a odišiel, aby si zachránil život; prišiel do Beer-Šeby, ktorá patrí Judovi, a svojho sluhu tam zanechal. Sám však šiel deň cesty na púšť, prišiel a sadol si pod borievku; a žiadal si zomrieť. Povedal: Dost' už, Hospodine, vezmi môj život, lebo nie som lepší než moji otcovia. A keď ležal a spal pod borievkou, hľa, dotkol sa ho anjel a povedal mu: Vstaň a jedz. Pozrel sa, a hľa, pri jeho hlave bol na uhlíkoch upečený posúch a nádoba s vodou. Najedol sa teda a napil a opäť si ľahol. Potom prišiel anjel Hospodinov druhý raz, dotkol sa ho a povedal: Vstaň a jedz, lebo cesta je pre teba primalhá. Vstal teda, najedol sa a napil a v sile toho pokrmu šiel štyridsať dní a štyridsať nocí až k Božiemu vrchu Horeb. Tam vošiel do jaskyne a prenocoval v nej; a hľa, zaznelo k nemu slovo Hospodinovo a povedalo mu: Čo tu robíš, Eliáš? Odpovedal: Veľmi som horlil za Hospodina, Boha zástupov, lebo synovia Izraela opustili tvoju zmluvu, zbúrali tvoje oltáre a tvojich prorokov pobili mečom; a zostal som len ja sám a siahajú mi na život, aby mi ho vzali. A on povedal: Vyjdi a postav sa na vrchu pred Hospodinom. A hľa, Hospodin prechádzal; a veľký a silný vietor drásal vrchy a lámal skaly pred Hospodinom, ale Hospodin nebol vo vetre. Po

vetre prišlo zemetrasenie, ale Hospodin nebol v zemetrasení. Po zemetrasení prišiel oheň, ale Hospodin nebol v ohni. A po ohni zaznel tichý, jemný hlas. Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár do svojho plášt'a, vyšiel a postavil sa pri vchode do jaskyne. A hľa, zaznel k nemu hlas a povedal: Čo tu robíš, Eliáš? Odpovedal: Veľmi som horlil za Hospodina, Boha zástupov, lebo synovia Izraela opustili tvoju zmluvu, zbúrali tvoje oltáre a tvojich prorokov pobili mečom; a zostal som len ja sám a siahajú mi na život, aby mi ho vzali. Nato mu Hospodin povedal: Chod', vráť sa svojou cestou na púšť pri Damasku; a keď ta prídeš, pomažeš Chazaela za kráľa nad Sýriou. Jehua, syna Nimšího, pomažeš za kráľa nad Izraelom; a Elizea, syna Šafátovho, z Ábel-mechóly, pomažeš za proroka namiesto seba. A stane sa, že kto unikne meču Chazaelovmu, toho usmrťí Jehu; a kto unikne meču Jehuovmu, toho usmrťí Elizeus. Ja som si však ponechal v Izraeli sedemtisíc tých, všetky kolená, ktoré sa nesklonili pred Bálom, i každé ústa, ktoré ho nebozkali. 1 Kráľov 19:1–18.

Eliášova skúsenosť v jaskyni predstavuje prorokovo znechutenie z posolstva a z účinku, ktorý podľa svojho vnímania malo jeho posolstvo a dielo. Mojžiš obhajoval Božie výslovne oznámené posolstvo a Eliáš sa posolstva vzdal. Je to to isté posolstvo, s tým rozdielom, že v jednom prípade je vnútorné, týkajúce sa cirkvi, a v druhom prípade vonkajšie vo vzťahu k cirkvi. Prorocky však obe spolu znázorňujú dvojité posolstvo Zjavenia osemnásť. To, čo potrebujem zdôrazniť o všetkých pravdách spojených s jaskyňou, je to, že v „posledných dňoch“ sa znechutenie, ktoré je v oboch prípadoch vyjadrené, týka posolstva a jeho účinku.

Mojžiš a Eliáš obaja predstavujú tých, ktorí „počujú“ a „vidia“ „hlas“, ktorým je „slovo Pánovo“. Toto „slovo“ predstavuje Jeho charakter milosrdenstva a pravdy. Aj žalmista prosí, aby mu bolo ukázané Božie milosrdenstvo, ktoré je Jeho charakterom. Aby mohol vidieť Jeho „milosrdenstvo“, žalmista sľubuje, že bude „počuť“, čo Duch hovorí cirkvám.

Zbormajstrovi. Žalm synov Kórachových. Hospodine, preukázal si priazeň svojej krajine; odvrátil si zajatie Jákovovo. Odpustil si nepravosť svojho ľudu, prikryl si všetok ich hriech. Selah. Odňal si všetok svoj hnev; odvrátil si sa od prudkosti svojho rozhorčenia. Navráť nás, ó, Bože našej spásy, a daj, aby prestal tvoj hnev proti nám. Či sa budeš na nás hnevať naveky? Či potiahneš svoj hnev na všetky pokolenia? Či nás opäť neoživíš, aby sa tvoj ľud radoval v tebe? Ukáž nám svoju milosť, ó, Hospodine, a udeľ nám svoju spásu. Budem počúvať, čo bude hovoriť Boh Hospodin, lebo bude hovoriť pokoj svojmu ľudu a svojim svätým; len nech sa nevracajú k bláznovstvu. Istotne, blízka je jeho spása tým, ktorí sa ho boja, aby sláva prebývala v našej krajine. Milosť a pravda sa stretli; spravodlivosť a pokoj sa pobožkali. Pravda vyraší zo zeme a spravodlivosť zhliadne z neba. Áno, Hospodin dá to, čo je dobré, a naša krajina vydá svoju úrodu. Spravodlivosť pôjde pred ním a postaví nás na cestu jeho krokov. Žalm 85:1–13.

Všimnite si, že „milosrdenstvo a pravda“ (a „pravda“ je hebrejské slovo „emet“, na ktoré sme sa odvolávali), ktoré prinášajú spravodlivosť a pokoj, sa „pobožkali“. Sú zjednotené. Žalmista umiestňuje svoju pieseň do posledných dní vyšetrujúceho súdu, keď Boh „odpustil nepravosť“ svojho „ľudu“. Prosba znie, aby Pán svoj ľud „oživil“.

„Musí nastať oživenie a reformácia pod pôsobením Ducha Svätého. Oživenie a reformácia sú dve rozdielne veci. Oživenie znamená obnovenie duchovného života, oživenie síl mysle a

srdca, vzkriesenie z duchovnej smrti. Reformácia znamená reorganizáciu, zmenu predstáv a teórií, návykov a praxe. Reformácia neprinesie dobré ovocie spravodlivosti, ak nebude spojená s oživením Ducha. Oživenie a reformácia majú vykonať svoje určené dielo a pri vykonávaní tohto diela sa musia spojiť.“ Vybrané posolstvá, kniha 1, 128.

„Oživenie“, o ktoré prosí žalmista, vyjadruje prosbu človeka, ktorý vie, že je mŕtvy. Oživenie, o ktoré žalmista prosí, je pre Laodicejčana veľmi ťažkou prosbou, lebo Laodicejčan si neuvedomuje, že je duchovne mŕtvy; keby však nebol, nepotreboval by byť oživený. Oživenie sa uskutočňuje tým, že súhlasíme „počuť, čo bude hovoriť Hospodin Boh“, a žiadne iné dielo by nemalo predchádzať tomu, aby sme si zaistili toto oživenie, ktoré prichádza, keď v nás prebýva Duch Svätý.

„Oživenie pravej zbožnosti medzi nami je najväčšou a najnaliehavejšou zo všetkých našich potrieb. Usilovať sa o to by malo byť našou prvou úlohou.“ Selected Messages, kniha 1, 121.

Keď hovorí o knihe Zjavenie, sestra Whiteová uvádza toto.

„Keď my ako ľud pochopíme, čo táto kniha pre nás znamená, bude medzi nami vidieť veľké prebudenie.“ Testimonies to Ministers, 113.

Slovo „prebudenie“ je definované ako navrátenie k životu. Tí, ktorí sú vyvolení, aby patrili medzi sto štyridsaťštyri tisíc, musia najprv rozpoznať, že sú mŕtvi a potrebujú prebudenie. Skutočnosť, že sto štyridsaťštyri tisíc je mŕtvych, je významnou súčasťou posolstva, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti. O tejto pravde máme povedať ešte omnoho viac. To, čo ich oživuje, je „milosrdenstvo“, ktoré im Boh preukazuje, keď ich „oživuje“ a dáva im svoju spravodlivosť. To, čo ich oživuje, je pravda, že Ježiš je Alfa a Omega, a toto porozumenie v nich pôsobí „pokoj“, ktorý prevyšuje každú chápanlivosť. Zaslúbenie znie, že „pravda“ „vyraší zo zeme“. Posolstvo predstavené ako „pravda“, ktoré je Alfa a Omega, má svoj pôvod v Spojených štátoch, lebo vychádza „zo zeme“. Posolstvo na začiatku prišlo zo Spojených štátov a posolstvo na konci vychádza z toho istého miesta.

Vzhľadom na to, že Boží jaskyniari predstavujú symbol, budeme uvažovať o ďalších prorokoch, ktorí boli v symbolickej jaskyni. Ježiš označil Jána Krstiteľa za Eliáša a Ján bol vo väzení, keď potreboval vedieť, či je Ježiš tým Mesiášom, ktorý má prísť. Potreboval poznať Ježišov pravý charakter. Potreboval vedieť, či posolstvo, ktoré zvestoval on, a posolstvo, ktoré Ježiš naďalej zvestoval, bolo pravým posolstvom. Poslal svojich učeníkov, aby položili Ježišovi túto otázku, a Ježiš prešiel ponad ich otázku a pokračoval v tom, že im zjavoval svoju slávu.

„Tak deň plynul a Jánovi učeníci všetko videli a počuli. Napokon si ich Ježiš zavolať k sebe a prikázal im, aby išli a oznámili Jánovi, čo boli svedkami, pričom dodal: ‚Blahoslavený je ten, kto sa na Mne nepohorší.‘ Lukáš 7:23. Dôkaz o Jeho božstve sa zjavoval v jeho prispôbení sa potrebám trpiaceho ľudstva. Jeho sláva sa prejavila v Jeho zostúpení k nášmu nízkemu stavu.“

„Učeníci priniesli posolstvo, a to stačilo. Ján si pripomenul proroctvo o Mesiášovi: ‚Duch Pána Hospodina je nado mnou, pretože ma Hospodin pomazal, aby som zvestoval tichým radostnú

zvest'; poslal ma obviazať skrúsených srdcom, vyhlásiť zajatým slobodu a vážnom otvorení žalára; vyhlásiť rok Hospodinovej priazne.' Izaiáš 61,1.2. Kristove skutky Ho nielen vyhlasovali za Mesiáša, ale ukazovali aj, akým spôsobom má byť založené Jeho kráľovstvo. Jánovi sa otvorila tá istá pravda, ktorá prišla k Eliášovi na púšti, keď 'veľký a silný vietor trhal vrchy a drvil skaly pred Hospodinom; ale Hospodin nebol vo vetre. A po vetre zemetrasenie; ale Hospodin nebol v zemetrasení. A po zemetrasení oheň; ale Hospodin nebol v ohni;' a po ohni Boh prehovoril k prorokovi 'tichým jemným hlasom.' 1. Kráľov 19,11.12. Tak aj Ježiš mal konať svoje dielo, nie rinčaním zbraní a prevracaním trónov a kráľovstiev, ale tým, že bude hovoriť k srdciam ľudí životom milosrdenstva a sebaobetovania." Túžba vekov, 217.

Božia moc sa sprostredkúva prostredníctvom Jeho Slova. Je doručovaná „do srdca ľudí“. To bolo poučenie „tichého jemného hlasu“. Eliášovo posolstvo je však vonkajším posolstvom, ktoré označuje sily mimo Božieho ľudu. Kristus Eliášovi v „posledných dňoch“ hovoril, že Jeho slovo je miestom, kde sa nachádza moc; avšak „zrážka zbraní a prevracanie trónov a kráľovstiev“, znázornené ničivým vetrom, zemetrasením a ohňom, predstavujú tri vonkajšie sily zobrazené v knihe Zjavenia, s ktorými bude Boží ľud postavený tvárou v tvár. Ničivý „vietor“ je v biblickom prorocktv symbolom islamu. „Zemetrasenie“ je vzbúrou a anarchiou Francúzskej revolúcie. „Oheň“ je skazou privedenou na Sodomu a Gomoru. Eliáš ušiel pred pápežskou mocou, aby sa dostal do jaskyne, a tak mu Pán zjavil, že napriek všetkým zlým silám, ktoré tvoria krízu na konci sveta, práve v tichom jemnom hlase sa nachádza Božia moc.

Mojžiš, Eliáš a Ján Krstiteľ všetci dosvedčujú, že boli svedkami Božieho charakteru z jaskyne. „Jaskyňa“ je jediné znamenie, ktoré bude dané zlému a cudzoložnému pokoleniu. Ježiš hovoril o „cudzoložnom a zlom pokolení“, ktorým je pokolenie „posledných dní“ vyšetrojúceho súdu. Znameníem pre toto pokolenie bol prorok Jonáš, ktorý strávil tri dni v jaskyni — v bruchu veľryby.

A keď sa zástupy hromadne schádzali, začal hovoriť: Toto pokolenie je zlé; žiada znamenie, ale nedostane iné znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. Lebo ako Jonáš bol znameníem pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka pre toto pokolenie. Lukáš 11:29, 30.

Jonáš bol v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak ako Ježiš bol tri dni v hrobe. Jonáš bol znameníem a Ježiš je ním tiež. Predstavujú znamenie vzkriesenia, ktoré, prirodzene, nasleduje po smrti.

Vtedy mu niektorí zo zákonníkov a farizejov odpovedali: Učiteľ, chceme od teba vidieť znamenie. Ale on im odpovedal: Zlé a cudzoložné pokolenie vyhladáva znamenie; ale nedostane iné znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. Lebo ako bol Jonáš tri dni a tri noci v bruchu veľryby, tak bude Syn človeka tri dni a tri noci v srdci zeme. Muži Ninive povstanú na súde s týmto pokolením a odsúdia ho, pretože činili pokánie na Jonášovo kázanie; a hľa, tu je viac ako Jonáš. Matúš 12:38–41.

Ak chápeme zásadu opakovania dejín v spojení so skutočnosťou, že všetky posvätné dejiny označujú koniec sveta, potom Jonáš a Kristova smrť, pochovanie a vzkriesenie sú „znameníem“ a zároveň aj posolstvom pre Boží ľud v tomto čase. Keď bol Jonáš vyvrhnutý z brucha veľryby, hlásal posolstvo, tak ako bolo posolstvo o Kristovom vzkriesení ihneď zvestované, keď anjel odvalil skalu od jaskyne, v ktorej bol Kristus. Tí, ktorých predstavujú Mojžiš, Eliáš, Jonáš a

Kristus, symbolizujú nielen Boží ľud „posledných dní“, ale aj posolstvo, ktoré každý z nich zvestoval.

Znamenie Jonáša zahŕňa aj skúsenosť jaskyne, v ktorej sa zjavuje milosrdný charakter Krista. To isté milosrdenstvo, aké Ježiš preukázal Eliášovi, bolo preukázané aj Jonášovi, keď unikol pred svojou zodpovednosťou zvestovať posolstvo. O Jonášovi by sa dalo povedať omnoho viac, no teraz je potrebné venovať sa iným bodom.

Jaskyňa okrem iného predstavuje smrť a vzkriesenie. Boží zmluvný ľud v posledných dňoch bol na základe viacerých svedectiev označený ako ten, ktorý bol mŕtvy a potom vzkriesený. Kresťan sa, pravdaže, musí znovuzrodiť, aby uzrel Božie kráľovstvo, a to predstavuje smrť starého telesného človeka, no prorocky to znamená viac. Hovorí to o posolstve, ktoré je náhle zastavené vo svojom postupe. Eliáš prestal ohlasovať posolstvo, Jonáš utiekol pred ohlasovaním posolstva. Ján bol uvrhnutý do väzenia a popravený. Ježiš bol ukrižovaný.

Znamenie Jonáša teda nie je iba o smrti a vzkriesení; je o smrti a vzkriesení posolstva a všetky posolstvá predobrazené v Božom slove predstavujú posledné varovné posolstvo, ktoré Otec dal Ježišovi, ktorý ho potom dal Gabrielovi, ktorý ho potom dal prorokovi, ktorý ho potom napísal a poslal cirkvám. Boh bol ochotný ukončiť posolstvo a začať odznova pri Mojžišovej skúsenosti v jaskyni. Eliáš ukončil svoju prácu posla a utiekol do jaskyne. Jonáš utiekol do Taršiša. Ján Krstiteľ bol zavraždený, rovnako ako Ježiš. Všetky tieto svedectvá majú byť prinesené ku knihe Zjavenia a navzájom zosúladené. Daniel a Zjavenie sú dve knihy, ale „svedectvo Ježišovo“ ukazuje, že sú zároveň aj jednou knihou. Majú tie isté charakteristiky ako Biblia. Dve knihy, ktoré tvoria jednu knihu, a dvaja autori, ktorí predstavujú dvoch svedkov.

Daniel, zajatec Babylonu a neskôr Médo-Perzie, symbolicky zomrel, keď bol hodený do jamy s levmi. Jonáš symbolicky zomrel, keď ho pohltila veľryba. Ján Zjaviteľ symbolicky zomrel, keď bol vhodený do vriaceho oleja. William Miller zomrel, no má zaslúbenie, že anjeli čakajú pri jeho hrobe na vzkriesenie spravodlivých. Služba Future for America symbolicky zomrela 18. júla 2020.

Posolstvo posledného varovania je zasadené do kontextu uzdravenia smrteľnej rany pápežskej moci. Uzdravenie tejto rany je osobitnou témou trinástej a sedemnástej kapitoly Zjavenia. Keď bude smrteľná rana uzdravená, vzkriesené pápežstvo sa stane ôsmym kráľovstvom predstaveným v sedemnástej kapitole Zjavenia. Je označené ako ôsme, to jest z tých siedmich. Osem je symbolom vzkriesenia, lebo obriezka ako pečať zmluvného vzťahu sa mala vykonať na ôsmy deň po narodení chlapca. Tento obrad bol v kresťanskom poriadku nahradený krstom a krst predstavuje Kristovu smrť, pochovanie a vzkriesenie. Kristus bol vzkriesený v deň po siedmom dni. Preto bol prorocky vzkriesený v ôsmy deň. Po tisíc rokoch odpočinku je zem obnovená a vzkriesená v ôsmom tisícročí.